

Sygn. akt : I ACz984/17

IACz 985/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie :

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik

Sędziowie SA Zbigniew Ducki, SA Grzegorz Krężolek (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. K. i G. K. (1)

przeciwko (...)spółka akcyjna na prawie czeskim

z siedzibą w P. (Czechy)

o zapłatę

na skutek zażaleń powodów:

od orzeczenia o kosztach postępowania zawartego w punktach IV,V,VI wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 października 2016r.

oraz

na rozstrzygnięcia zawarte w punktach II, III, IV postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 lutego 2017r.

sygn. akt I sygn. akt : I C 1694/13

P o s t a n a w i a

1. Odrzucić zażalenie powodów na rozstrzygnięcia zawarte w punktach IV,V,VI wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 października 2016r.,

2. W uwzględnieniu zażalenia powodów na rozstrzygnięcia zawarte w punktach II, III i IV postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 lutego 2017r.,

a/ Jego punktom II i III nadać treść :

„II. Zasądzić na rzecz powódki B. K. od strony pozwanej kwotę 11 360,58 zł (jedenaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt złotych 58/100) tytułem zwrotu kosztów procesu”,

„III. Zasądzić na rzecz powoda G. K. (1) od strony pozwanej kwotę 4817,62 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych 62/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.”,

b/ uchylić punkt IV ,

c/ dotychczasowe oznaczenie punktu V , zastąpić oznaczeniem jako punkt IV,

3. Zasądzić od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 494 zł (czterysta dziewięćdziesiąt cztery złote) oraz na rzecz powoda kwotę 481 zł (czterysta osiemdziesiąt jeden złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I ACz984/17

IACz 985/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 października 2016r. Sąd Okręgowy w Krakowie.:

I. zasądził od strony pozwanej (...) z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powódki B. K. kwotę:

a) 37 700 SDR z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 07.12.2012 r. do dnia 31.12.2015 r., a od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie;

b) 5367 SDR z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 06.11.2015 r. do dnia 31.12.2015 r., a od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie;

II. zasądził od strony pozwanej (...) z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powoda G. K. (1) kwotę 34 996 SDR

z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 07.12.2012 r. do dnia 31.12.2015 r., a od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowej za opóźnienie;

III. w pozostałej części powództwo oddalił;

IV. zasądził od strony pozwanej (...)z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powódki B. K. kwotę 3 744 zł (trzy tysiące siedemset czterdzieści cztery złote) tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika;

V. zasądził od strony pozwanej (...)z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powoda G. K. (1) kwotę 1 008 zł (tysiąc osiem złotych) tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika;

VI. zasądził od od strony pozwanej (...) z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powódki B. K. kwotę 3 221,40 zł (trzy tysiące dwieście dwadzieścia złotych i czterdzieści groszy) tytułem kosztów sądowych;

VII. nakazał ściągnąć od strony pozwanej (...)z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 23 005, 59 zł (dwadzieścia trzy tysiące pięć złotych i pięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem kosztów sądowych.

W uzasadnieniu co do kosztów procesu Sąd Okręgowy wskazał, że podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu był art. 100k.p.c.

W zakresie rozliczenia opłaty od pozwu wskazał, że skoro powódka przegrała sprawę co do kwoty 13 481 SDR to 5 % z 13 481 SDR = 675 SDR x 5,4306 zł wg. kursu na dzień 25.10.2016r. stanowi 3 666 zł., a uiściła 5000 zł więc z tego tytułu posiada nadpłatę 1334 zł. Powód przegrał zaś kwotę 21 554 SDR zatem z tytułu opłaty od pozwu posiada niedopłatę 855 zł. Pozwany przegrał 78 063 SDR a więc posiada niedopłatę 21 202 zł.

W zakresie rozliczenia pomiędzy stronami wydatków Sąd Okręgowy wskazał, że powodowie wygrali wspólnie kwotę kwotę 78 063 SDR, a zatem 69 % a przegrali w 31 % .Wszystkie wydatki w sprawie wyniosły zaś 7282, 59 zł. Zatem powinni ponieść kwotę 2257,60 zł (31 % z 7282,59 zł). Powodowie uiścili zaliczkę 5000 zł. Zatem z tego tytułu mają nadpłatę 2742,40 zł. Z nadpłaty tej Sąd Okręgowy pokrył niedopłatę 855 zł powoda z tytułu opłaty od pozwu.

Podsumowując rozliczenie opłat i wydatków Sąd I instancji stanął na stanowisku, że powód nie ma żadnej nadpłaty, a powódka ma nadpłatę 3221,40 zł (nadpłata z opłaty 1334 zł + nadpłata z wydatków 1887,40 zł), strona pozwana ma niedopłatę 26 226, 99 zł. (5024, 99 zł wydatki + 21 202 zł opłata).

Zatem od strony pozwanej powódce należna jest suma 3 221,40 zł, a pozostałą kwotę tj. 23005,59 zł (26 226,99 zł - 3221,40 zł) Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – na zasadzie art. 113 ustawy „o kosztach sądowych w sprawach cywilnych”.

Natomiast o kosztach pełnomocników Sąd Okręgowy orzekł w punkcie IV i V wyroku wskazując na relację wygranej/przegranej/ powódki[pozwanego], która wynosiła odpowiednio 76% i 24 % oraz, że koszty zastępstwa procesowego wynosiły 7200 zł.

Zatem w ocenie Sądu Okręgowego powódce należała się kwota 5472 zł tj. 76 % z 7200 zł, a pozwanemu 1728 zł tj. 24 % z 7200 zł. Przy czym Sąd Okręgowy dokonał potrącenia z należności powódki kwoty 1728 zł. i kwotę po potrąceniu zasądził w punkcie IV wyroku. Odnośnie powoda Sąd wskazał że relacja ta wynosi jak i 62% do 48 %. Powodowi zatem należy się kwota 4464 zł tj. 62 % z 7200 zł, a pozwanemu 3456 zł. tj. 48 % z 7200 zł. Przy czym Sąd Okręgowy dokonał potrącenia z należności powoda kwotę 3456 zł i kwotę po potrąceniu zasądził w punkcie V wyroku na rzecz G. K. (1)

Postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie zawarte w punktach IV,V, VI wyroku zaskarżyli powodowie:

co do punktu IV oraz VI, w tej części w której nie zasądzono na rzecz powódki B. K. od strony pozwanej dalszej kwoty 4395,18 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

co do punktu V w tej części w której nie zasądzona na rzecz powoda G. K. (1) od strony pozwanej dalszej kwoty 3 809,62 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zarzucili naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i niewłaściwe rozdzielenie kosztów postępowania pomiędzy stronami.

Błąd ten miał polegać na:

- zaliczeniu tytułem kosztów zastępstwa procesowego poniesionego przez strony kwoty 7200 zł łącznie i stosunkowo rozliczeniu tej kwoty między stronami podczas gdy każdy z uczestników procesu poniósł własne koszty zastępstwa procesowego wobec czego należało zaliczyć koszty zastępstwa procesowego na rzecz każdego z uczestników postępowania z osobna w każdym stosunku procesowym.

-zastosowaniu wadliwego schematu wyliczenia kosztów procesu, a to wobec braku wyliczenia łącznych kosztów procesu oraz braku porównania kosztów faktycznie poniesionych przez strony z kosztami które strony powinny ponieść na podstawie stosunkowego ich rozdzielenia,

- wadliwym przyjęciu, że powód przegrał sprawę w 48 % podczas gdy z proporcjonalnego rozliczenia rezultatu sprawy wynika, że powód wygrał sprawę w 62 % i przegrał w 38 %, zasądzeniu na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty 3744 zł oraz 3221,40 zł, podczas gdy przy dokonaniu prawidłowego wyliczenia kosztów procesu należało łącznie zasądzić na rzecz powódki od strony pozwanej kwotę 11 360,58 zł z tego tytułu, zasądzeniu na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwoty 1008 zł podczas gdy przy dokonaniu prawidłowego wyliczenia tych kosztów należało zasądzić na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 4817,62 zł.

Powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonych postanowień poprzez zasądzenie od stron pozwanej na rzecz powódki dalszej kwoty 4395,18 zł na dla powoda dalszej sumy 3809,62 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto domagali się obciążenia strony przeciwnej kosztami postępowania zażaleniewego.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2017r. Sąd Okręgowy w Krakowie, uznając zażalenie powodów za oczywiście uzasadnione, a rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku za podlegające uchyleniu na podstawie art. 395 §2 kpc.:

I. uchylił pkt. IV, V, VI wyroku z dnia 27 października 2016r.;

II. zasądził od strony pozwanej (...)z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powódki B. K. kwotę 3 231,75 zł tytułem kosztów sądowych;

III. zasądził od strony pozwanej (...)z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powoda G. K. (1) kwotę 1 732,08 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika;

IV. zasądził od strony pozwanej (...) z siedzibą w P. (Czechy) na rzecz powódki B. K. kwotę 3 752,84 zł tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika;

V. koszty postępowania wywołane zażaleniem powodów z dnia 15.12.2016r. wzajemnie zniósł.

W uzasadnieniu takiego , ponownego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania m wskazał po pierwsze , iż jego podstawa jest art. 100 kpc.

W jego ocenie opłata od pozwu powinna być wyliczona od rzeczywiście wygranej bądź przegranej przez powodów części roszczeń i nie ma potrzeby wyliczania w jakim stosunku ulegli oni stronie przeciwnej .

Co do rozliczenia pomiędzy stronami opłaty od pozwu , Sąd Okręgowy zastosował ten sam mechanizm wyliczenia jak w postanowieniu, które uchylił i wskazał, że powódka posiada, w tym zakresie nadpłatę w kwocie 1334 zł, powód obowiązany jest ponieść dodatkowo z tego tytułu 855 zł., a strona pozwana 21 202 zł.

Biorąc pod uwagę fakt, że powodowie stanowią rodzinę matka-syn oraz biorąc pod uwagę, że de facto powodowie działali wspólnie dokonał rozliczenia wydatków dla obydwójga powodów wspólnie.

W odniesieniu do wyliczeń jakie poczynił w motywach wyroku z 27 października 2016r , podwyższył kwotę wydatków o 15 zł z tytułu opłaty za odpis protokołu, ponieważ tej kwoty nie uwzględnił poprzednio. Ponownie z kwotą , która stanowiła nadpłatę z tytułu opłaty od pozwu, która została poniesiona przez powodów , dokonał potrącenia sumy 855 zł , stanowiącej to, co powinien z tytułu opłaty od pozwu ponieść [dodatkowo] G. K. (1).

W konsekwencji od strony pozwanej na rzecz powódki zasądził kwotę 3 231,75 zł. –[pkt II postanowienia]

Co do kosztów zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy wskazał, że prawidłowo ustalona relacja zakresu wygranej do porażki procesowej powodów wynosi jak 62% do 38 %.

Zatem powodowi należy się kwota 4474,54 zł tj. 62 % z 7217 zł, a pozwanemu 2742,46 zł. tj. 38 % z 7217 zł.

Po potrąceniu dla G. K. od pozwanej należną jest suma 1 732,08 zł (4 474,54 zł – 2742,46 zł) i taką zasądził na jego rzecz w pkt. III postanowienia.

Natomiast taka sama proporcja w relacji powódki i pozwanej spółki to 76% do 24 %.

Ponieważ koszty zastępstwa procesowego wynoszą 7217 zł to beacie kasperczy7k z tego tytułu należy się od przeciwniczki procesowej kwota 5484,92 zł , a pozwanej 1732,08 zł Po wzajemnym potrąceniu tych wielkości, przyznał dla powódki 3752,84 zł (5484,92 zł – 1732,08 zł) , zasądzając ją w punkcie IV postanowienia.

Sąd wzajemnie zniósł koszty wywołane zażaleniem, stanął na stanowisku , iż w trybie autokontroli, po ponownym rozpoznaniu kwestii rozliczenia kosztów postępowania, środek odwoławczy powodów tylko w niewielkim zakresie okazał się usprawiedliwiony.

Zarówno wyrok jak postanowienie zostało sprostowane postanowieniem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 27 lutego 2017r. Sprostowaniu uległa nazwa strony pozwanej zarówno w wyroku jak i postanowieniu oraz zapis słowny zasądzonych kwot , wskazanych w treści postanowienia z dnia 27 lutego 2017r.

Postanowienie z dnia 27 lutego 2017r. Sądu Okręgowego , powodowie zaskarżyli zażaleniem , obejmując jego zakresem :

- pkt. II. i IV jego sentencji w tej części, w której nie zasądzono na rzecz powódki B. K. od strony pozwanej dalszej kwoty 4.375,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (ponad zasądzoną łącznie zaskarżonymi punktami postanowienia kwotę 6.984,59 zł);

w pkt. III w tej części, w której nie zasądzono na rzecz powoda G. K. (1) od strony pozwanej dalszej kwoty 3.085,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (ponad zasądzoną zaskarżonym punktem postanowienia kwotę 1.732,08 zł);

Wskazanim częściom zaskarżonego orzeczenia Sądu I instancji zarzucili :

naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 100 k.p.c. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i niewłaściwe rozdzielanie kosztów postępowania pomiędzy stronami.

Błąd Sądu, ich zdaniem , miał polegać na :

- zaliczeniu, tytułem kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez strony kwoty 7.200,00 zł (łącznie) i stosunkowym rozliczeniu jej między stronami, podczas gdy każdy z uczestników procesu (każdy z powodów i strona pozwana) poniósł własne koszty zastępstwa procesowego (wg stawki minimalnej), wobec czego należało zaliczyć koszty zastępstwa procesowego na rzecz każdego uczestnika postępowania z osobna, w każdym stosunku procesowym;
- zastosowaniu wadliwego schematu wyliczenia kosztów procesu, a to wobec braku wyliczenia łącznych kosztów procesu oraz braku porównania kosztów faktycznie poniesionych przez strony z kosztami, które strony powinny ponieść na podstawie stosunkowego ich rozdzielania;
- zastosowaniu odmiennych proporcji zależnej od wyniku procesu do różnych kategorii kosztów poniesionych przez strony, w tym do rozliczenia wydatków stron zastosowanie relacji 69% do 31% na korzyść powodów, a do rozliczenia kosztów zastępstwa procesowego relacji 62% do 38% na korzyść powoda oraz relacji 76% do 24% na korzyść powódki, podczas gdy wszystkie koszty powinny zostać rozliczone według relacji wyliczonych na podstawie oddzielnych stosunków procesowych, które wynoszą: powódka - strona pozwana: 76% do 24% na korzyść , a powód - strona pozwana: 62% do 38% na korzyść powoda;
- potrąceniu od należnej powodom kwoty tytułem zwrotu wydatków od strony pozwanej kwoty 855 zł, tytułem kwoty nieuiszczonej opłaty od pozwu przez powoda, podczas gdy rozliczenie kosztów procesu jest dokonywane między stronami postępowania i z tego względu nie jest dopuszczalne potrącanie z należnego stronie zwrotu wydatków nieuiszczonych opłat na rzecz Skarbu Państwa, w wyniku czego bezzasadnie zmniejszono zobowiązanie strony pozwanej wobec powodów z tytułu zwrotu kosztów o potrąconą kwotę;
- zasądzeniu na rzecz B. K. tytułem zwrotu kosztów procesu kwot 3.231,75 zł oraz 3.752,84 zł, podczas gdy przy dokonaniu prawidłowego wyliczenia kosztów procesu należało łącznie zasądzić dla niej od pozwanej kwotę 11 360,58 zł ;
- zasądzeniu na rzecz G. K. (1) z tego samego tytułu sumę 4.817,62 zł.

We wnioskach środka odwoławczego skarżący domagali się zarzuty wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia w punktach II - IV poprzez:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powódki dalszej kwoty 4.375,99 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda dalszej kwoty 3.085,54 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Ponadto wnieśli o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwana spółka argumentowała, iż kwestionowane postanowienie odpowiada prawu, a odmienne stanowisko powodów wynika z mylnego założenia, że wzajemnemu rozliczeniu pomiędzy stronami zakończonego sporu podlegają tylko koszty przez nie poniesione, bez uwzględnienia tych, które związane z postępowaniem, tymczasowo wydatkował Skarb Państwa. One także powinny jednak określać skalę obowiązków finansowych powodów i strony pozwanej określanych w tego rodzaju rozliczeniu, jakiego dokonał Sąd I instancji.

Rozpoznając zażalenia Sąd Apelacyjny rozważył:

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż z punktu widzenia formalnego Sąd II instancji oceniał dwa odrębne środki odwoławcze.

Pierwszy, obejmujący, zgodnie z wnioskiem sformułowanym przez powodów, swoim zakresem rozstrzygnięcie o kosztach postępowania, zawarte w treści punktów IV, V i VI wyroku z dnia 27 października 2016r./ k. 956 akt /

Odrębnym od niego było zażalenie powodów od postanowienia Sądu z dnia 27 lutego 2017r / k. 1029 akt / , którym rozstrzygał on ponownie w przedmiocie rozliczenia pomiędzy stronami kosztów postępowania ukończonego wskazanym wyżej wyrokiem.

W odniesieniu do pierwszego z zażaleń to podlega ono odrzuceniu albowiem, wobec jego podtrzymywania przez powodów, w warunkach, kiedy postanowieniem z dnia 27 lutego 2017r, Sąd I instancji uchylił, na podstawie art. 395 §2 kpc tę część rozstrzygnięcia do którego odnosił się ten środek odwoławczy, okazało się ono być wymierzonym w nieistniejące orzeczenie.

Ocena, że w tej sytuacji brak jest substratu zaskarżenia, jest tym bardziej uprawniona, gdy weźmie się pod rozwagę, iż w zażaleniu wniesionym od postanowienia z 27 lutego 2016r, powodowie nie zaskarżyli punktu I jego sentencji, a zatem tej jego części, którą Sąd I instancji w ramach tzw. autokontroli, uchylił punkty IV, V i VI wyroku z 27 października 2017r.

Rozstrzygnięcie umarzające postępowanie wywołane pierwszym z zażaleń Sąd Apelacyjny oparł na art. 373 kpc w zw z art. 397 §2 kpc.

Przechodząc do oceny zażalenia B. i G. K. (1) od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 27 lutego 2017r stwierdzić, że jest ono uzasadnione w całości, prowadząc do zmiany objętego nim rozstrzygnięcia Sądu I instancji, w sposób wskazany w punkcie 2 sentencji postanowienia Sądu II instancji.

Tytułem wstępu, Sąd Apelacyjny zauważa, że sposób rozliczenia kosztów procesu pomiędzy stronami sporu dokonany przez Sąd Okręgowy jest całkowicie błędny i trafnie w związku z tym skarżący zarzucają naruszenie przezeń, w tym zakresie art. 100 kpc.

Motywacja, którą posłużył się Sąd aby uzasadnić zaskarżone rozstrzygnięcie jest zupełnie niejasna, wobec czego nie sposób dokonać analizy tego co zdecydowało o treści podjętego rozstrzygnięcia.

Przypomnieć w kolejnej uwadze należy, że współuczestnictwo po stronie czynnej zakończonego procesu miało charakter współuczestnictwa formalnego, a wobec tego rozliczenie kosztów celowo poniesionych w sporze ze spółką czeską zarówno przez B. K. jak i G. K. (1) powinno nastąpić zupełnie odrębnie, w odniesieniu do relacji każdego z powodów i podmiotu wobec którego zgłosili oni swoje roszczenia.

Nie można też nie uwzględnić, że część rozstrzygnięcia zawartego w wyroku z 27 października 2017r., która była przedmiotem środka odwoławczego powodów odnosiła się wyłącznie do rozliczenia kosztów procesu pomiędzy jego stronami, a nie tego, czy i w jakim zakresie powodowie i strona pozwana są obowiązani partycypować w kosztach związanych z postępowaniem, które tymczasowo wyłożył Skarb Państwa [kosztami sądowymi].

Zatem opieranie się przez Sąd I instancji przy dokonywaniu, podważanych przez powodów rozliczeń, także i na tym elemencie obowiązków fiskalnych stron procesu było nieuzasadnione i nie ma racji strona pozwana, gdy w odpowiedzi na zażalenie prezentuje odmienne stanowisko.

W tym kontekście, na marginesie, należy także zauważyć, że podnoszona przez spółkę z Czech możliwość rozliczenia kosztów w sposób grupowy jest możliwa, w warunkach połączenia członków grupy węzłem solidarności wynikającym z charakteru wspólnego im stosunku prawnego, której po stronie obydwójga powodów, rozstrzyganej sprawie nie sposób potwierdzić.

/ por. bliżej w tej kwestii także, podzielane przez Sąd Apelacyjny, w składzie rozstrzygającym zażalenie, postanowienie SN z 4 lutego 1966r., II PZ 5/66, OSNCP 1966/7-8/137).

Prawidłowe zastosowanie art. 100 k.p.c. następuje przez wyliczenie kosztów poniesionych w sposób celowy przez obydwie strony procesu z kolei ustalenie ich sumy, określenie stosunku / proporcji / w jakiej wykazały one swoje roszczenie lub przed nim się obroniły, a następnie odniesienie tej kwoty do tej proporcji. Różnicę wynikającą z tego porównania należy zasądzić na rzecz strony, której koszty faktycznie poniesione są wyższe od kosztów, którymi powinna być obciążona.

W rozstrzyganej sprawie na koszty procesu poniesione faktycznie przez strony składały się:

opłaty od pozwu w wysokościach po 5.000 zł wniesione przez obydwójga powodów, zaliczka na poczet wynagrodzenia tłumacza 5.000 zł uiszczona przez B. K.; opłata za wydanie protokołu 15 zł uiszczona łącznie przez powodów; koszty zastępstwa procesowego powódki 7.200 zł; opłata skarbowej od pełnomocnictwa powódki ad. 1 17 zł; koszty zastępstwa procesowego G. K. (1) 7.200 zł; koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17 zł oraz

koszty zastępstwa procesowego strony pozwanej 2 x 7.200 zł; opłata skarbowa od pełnomocnictwa 17 zł.

Zatem w relacji procesowej B. K. - strona pozwana, łączną kwota kosztów zamknęła się wielkością 24.433 zł.

Wzajemna proporcję o której była mowa wyżej wyraża relacja 76 % : 24 %

Zatem powódka powinna ponieść koszty w wysokości 5.863,92 zł (24% x 24.433,00 zł), a strona pozwana w wysokości 18.569,08 zł (76% x 24.433,00 zł).

Wzajemne potrącenie tych sum usprawiedliwia wniosek, że z tego tytułu należy się powódce od przeciwniczki procesowej suma 11.360,58 zł (17.224,50 zł - 5.863,92 zł), którą skarżąca prawidłowo określiła we wniosku środka odwoławczego.

Stosując ten sam mechanizm, w odniesieniu do relacji procesowej pomiędzy G. K. (1) a spółką z P., usprawiedliwionym jest przyjęcie, iż łączna kwota kosztów procesu podlegająca rozliczeniu jest wyrażona sumą 19.433,00 zł.

Wzajemna proporcja sukcesu i porażki procesowej jest wyrażona stosunkiem 62 % : 38 %

Wobec tego G. K. (1) może być obciążony z tego tytułu kosztami w kwocie nie wyższej aniżeli 7.406,88 zł (38% x 19.433,00 zł), a strona pozwana w wysokości 12.048,46 zł (62% x 19.433,00 zł).

Powód poniósł koszty w wysokości 12.224,50 zł (5.000,00 zł + 1/2 x 15,00 zł + 7.200,00 zł + 17,00 zł), a powinien 7.406,88 zł, natomiast strona pozwana wydatkowała 7.208,50 zł, a powinna była ponieść, z tego tytułu, sumę 12.048,46 zł.

Powodowi należna jest zatem różnica pomiędzy tymi wielkościami, którą niewadliwie określił we wniosku zażalenia, na sumę 4.817,62 zł

Z tych przyczyn w uznaniu tego zażalenia za usprawiedliwione, Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 2 sentencji postanowienia, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd II instancji orzekł, dzieląc także w tym zakresie postulat skarżących, których należy traktować jako wygrywających sprawę, na podstawie zasadzie art. 98 § 1i § 3 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 2 pkt. 2 i § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 poz. 1804 z późn. zm.)

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek